

“Ἀπολλων, ἀνθρώπων τιν’ ἀθλιώτερον
 ἐόρακας; ἄρ’ ἐρῶντα δυσποτμώτερον;” (Men. fr. 337)

5. Ὁ Σοφοκλῆς ἐρωτηθεὶς, εἰ δύναται γυναικὶ πλησιάζειν, ἔμφημι, ἀνθρώπε’ εἶπεν ἑλεύθερος γέγονα λυττῶν-
 τας καὶ ἀγρίους δεσπότης διὰ τὸ γῆρας ἀποφυγών.’ χάριεν 5
 γὰρ ἅμα ταῖς ἡδοναῖς συνεκλείπειν τὰς ἐπιθυμίας, ἅς
 μήτε ἠῦρεν μὲν φησὶν Ἀλκαῖος (fr. 108) μήτε γυναῖκα. B
 τοῦτο δ’ οὐκ ἔστιν ἐπὶ τῆς φιλοπλουτίας· ἀλλ’ ὥσπερ βα-
 ρεῖα καὶ πικρὰ δέσποινα κτᾶσθαι μὲν ἀναγκάζει χρῆσθαι
 δὲ κωλύει, καὶ τὴν μὲν ἐπιθυμίαν ἐγείρει τὴν δ’ ἡδονὴν 10
 ἀφαιρεῖται. τοὺς μὲν οὖν Ῥοδίους ὁ Στρατόνικος ἐπέσκωπ-
 τεν εἰς πολυτέλειαν, οἰκοδομεῖν μὲν ὡς ἀθανάτους λέγων
 ὀψωνεῖν δ’ ὡς ὀλιγοχρονίους· οἱ δὲ φιλάργυροι κτῶνται
 μὲν ὡς πολυτελεῖς χρῶνται δ’ ὡς ἀνελεύθεροι, καὶ τοὺς
 μὲν πόνους ὑπομένουσι τὰς δ’ ἡδονὰς οὐκ ἔχουσιν. ὁ γοῦν 15
 Δημάδης ἐπιστὰς ἀριστῶντί ποτε Φωκίῳ καὶ θεασά-
 μενος αὐτοῦ τὴν τράπεζαν αὐστηρὰν καὶ λιτὴν ἔθαυμάζω C
 σ’ ὦ Φωκίῳ’ εἶπεν ὅτι οὕτως ἀριστᾶν δυνάμενος πολιτεύῃ
 (αὐτὸς γὰρ εἰς τὴν γαστέρα ἐδημαγώγει, καὶ τὰς Ἀθήνας
 μικρὸν ἠγούμενος τῆς ἀσωτίας ἐφόδιον ἐκ τῆς Μακεδονίας 20
 ἐπεσιτίζετο· καὶ διὰ τοῦτ’ Ἀντίπατρος εἶπε θεασάμενος